

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 4 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน AEC
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 618 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 456 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.79 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.21

2. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม มีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.02 รองลงมาสาขาวิศวกรรมสารสนเทศ มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.30 สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.81 สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนเท่ากัน คือ 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.17 สาขาวิศวกรรมโยธา มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.93 สาขาวิศวกรรมเครื่องกล มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.47 สาขาวิศวกรรมอัตโนมัติ มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.69 สาขาวิศวกรรมการวัดคุม มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53 สาขาวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.21 สาขาวิศวกรรมระบบควบคุม มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.91 สาขาวิศวกรรมอาหาร มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.59 สาขาวิศวกรรมเคมี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78 สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 และสาขาวิศวกรรมการเกษตร มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97

3. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 203 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.85 รองลงมาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.16 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.01 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.99

4. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 338 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.69 และต่างจังหวัดมีจำนวน 280 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.31

5. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี คือ ทำงานทันที มีจำนวน 294 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.57 รองลงมา คือ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป มีจำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.74 และเรียนต่อ มีจำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68

6. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 433 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.06 รองลงมา คือ ทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.37 และกลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.56

7. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 384 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.14 และเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.86

8. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีจำนวน 377 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.71 ระดับดี มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.15 และระดับดีมาก มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.13

9. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 460 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.98 และจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.61

10. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 332 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.72 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 222 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.92 ไม่เตรียมเลย มีจำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.12 และระดับมาก มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.24

11. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อม คือ ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 445 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.97 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 325 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.89 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติม นอกเหนือจากห้องเรียนโดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.90 ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.15 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.68 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.66 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.76

12. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์ มีจำนวน 558 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 546 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.21 ข้อมูลจากการเรียนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 362 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.06 จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีจำนวน 281 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.92 จากวารสารและนิตยสารทั่วไป มีจำนวน 177 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 6.88 จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.72 ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงานที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน มีจำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.18 จากวิทยุ มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.83 และจากแหล่งอื่น ๆ มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.27

13. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 432 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.90 รองลงมา คือ วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.61 บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.37 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.40 กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.10 และวัฒนธรรมประเพณี มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62

14. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง มีจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 50.49 รองลงมา คือ เห็นด้วยมาก มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 24.27 เห็นด้วยน้อย มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 11.33 เห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.39 และไม่เห็นด้วย มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53

15. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 448 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.49 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.54 และระดับน้อย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97

16. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 356 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมา คือ ระดับมาก มีจำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.44 ระดับน้อย มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.18 และระดับมากที่สุด มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78

17. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการไปทำงานที่สิงคโปร์ มีจำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.09 รองลงมา คือ ญี่ปุ่น มีจำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.40 สหรัฐอเมริกา มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.47 เวียดนาม มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.34 ลาว มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.21 เยอรมนี มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.56 มาเลเซีย มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.40 อังกฤษ มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.59 บรูไน มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78 พม่า มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 อินโดนีเซีย มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.29 ฟิลิปปินส์ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.97 จีนและสวิตเซอร์แลนด์ มีจำนวนประเทศละ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.65 ออสเตรเลีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.49 ส่วนกัมพูชา เกาหลี เกาหลีใต้ แคนาดา คูไบ นิวซีแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เนปาล ฝรั่งเศส ฟินแลนด์ โรมานี อิตาลี อินเดีย และฮ่องกง มีประเทศละ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.16 โดยมีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.41

18. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าเป็นสิงคโปร์ มีจำนวน 459 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.27 รองลงมา คือ มาเลเซีย มีจำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.15 พม่า มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ

ละ 5.34 อินโดนีเซีย มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.27 เวียดนาม มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62 บรูไน มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 กัมพูชา มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.81 ฟิลิปปินส์ มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.65 และลาว มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.32

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในภาพรวมของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับทัศนคติในระดับปานกลาง

5.1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่

ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ในภาพรวมของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในระดับปานกลาง

5.1.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการศึกษาทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 10 สมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

5.1.5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 11 สมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานหลักที่ 11 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 12 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 14 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 15 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 16 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่านักศึกษามีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวม และในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีลำดับที่ของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ	ลำดับที่
ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.793	0.874	มาก	1
ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส	3.785	0.938	มาก	2
ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.749	0.913	มาก	3
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่	3.657	0.774	มาก	4
สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น	3.615	0.825	มาก	5
ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก	3.604	0.848	มาก	6

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่
ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะ ยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ	3.576	0.761	มาก	7
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิด โอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ใน อุตสาหกรรมส่วนใหญ่	3.576	0.796	มาก	7
การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำ ความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นาน นัก	3.515	0.915	มาก	9
ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการ ปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง	3.487	0.802	ปานกลาง	10
คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศ ในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี	3.393	0.832	ปานกลาง	11
สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	3.350	0.924	ปานกลาง	12
หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาค การศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่ม ศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถ ทัดเทียมได้กับประเทศอื่นๆ ใน AEC	3.346	0.880	ปานกลาง	13
ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภท ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง	3.327	0.920	ปานกลาง	14
เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศ อาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้อ อาทรและแบ่งปันกัน	3.316	0.857	ปานกลาง	15
ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะ ได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่า ผลกระทบด้านลบ	3.290	0.917	ปานกลาง	16

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลงหรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป	3.215	0.915	ปานกลาง	17
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานมีฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้	3.193	0.862	ปานกลาง	18
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น	3.163	0.958	ปานกลาง	19
นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ	3.149	0.895	ปานกลาง	20
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน	3.149	1.004	ปานกลาง	20
ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง	3.107	0.969	ปานกลาง	22
ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย	3.105	0.936	ปานกลาง	23
การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก	3.087	0.986	ปานกลาง	24
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ	3.047	0.956	ปานกลาง	25
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ	2.942	1.044	ปานกลาง	26
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น	2.911	1.028	ปานกลาง	27

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ “รู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับสถานประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส” เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.793 ขณะที่ “รู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส” เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.785 “รู้สึกยินดีที่จะเดินทางไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส” เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.749 “คิดว่าแนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่” เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.657 “คิดว่าสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น” เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.615 “รู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก” เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.604 “คิดว่าภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ” และ “คิดว่าแนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่” เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.576 “คิดว่าการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำมาค้าขายระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.515 “คิดว่าภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง” เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.487 “คิดว่าคณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 “คิดว่าสถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง” เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.350 “คิดว่าหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ ใน AEC” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.346 “คิดว่าภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.327 “คิดว่าเครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน” เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.316 “คิดว่าผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.290 “คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลง หรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.215 “คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือ หรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.193 “คิดว่าประชาชนชาวไทยจะ

ให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น” เป็นลำดับที่ 19 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.163 “คิดว่านักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียนจนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ” และ “คิดว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน” เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.149 “คิดว่าภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง” เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.107 “คิดว่าภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย” เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.105 “คิดว่าการสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก” เป็นลำดับที่ 24 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.087 “คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ” เป็นลำดับที่ 25 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.047 “คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ” เป็นลำดับที่ 26 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.942 “คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมเบาะแสสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น” เป็นลำดับที่ 27 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.911

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่
ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่	3.801	0.764	มาก	1
ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนา ประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่	3.638	0.769	มาก	2
ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อ เผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง	3.613	0.818	มาก	3
ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่ แตกต่าง	3.565	0.770	มาก	4
ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดใน สถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน	3.550	0.743	มาก	5
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้	3.539	0.782	มาก	6
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับ ชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.515	0.768	มาก	7
การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก อาเซียนได้	3.498	0.833	ปานกลาง	8
ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ	3.494	0.754	ปานกลาง	9
ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการ ประสานงาน	3.489	0.783	ปานกลาง	10
การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณี ปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC	3.456	0.898	ปานกลาง	11

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับที่
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับ ชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC	3.445	0.783	ปานกลาง	12
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	3.443	0.843	ปานกลาง	13
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศ สมาชิก AEC ได้	3.405	0.830	ปานกลาง	14
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติ ในประเทศไทย	3.351	0.862	ปานกลาง	15
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติใน ประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.209	0.897	ปานกลาง	16
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพใน การทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย	3.206	0.758	ปานกลาง	17
ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการ สื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและ หลากหลาย	3.176	0.858	ปานกลาง	18
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพใน การทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่ม สมาชิกอาเซียน (AEC)	3.121	0.801	ปานกลาง	19
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด	3.029	0.883	ปานกลาง	20
ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ การประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC	3.024	0.899	ปานกลาง	21
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน	2.969	0.895	ปานกลาง	22
ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศ กลุ่มสมาชิกอาเซียน	2.929	0.872	ปานกลาง	23

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังตารางที่ 5.2 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่” เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.801 ขณะที่ “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่” เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.638 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง” เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.613 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง” เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.565 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน” เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.550 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้” เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.539 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย” เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.515 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้” เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.498 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.494 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน” เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.489 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.456 “การเตรียมความพร้อมในเรื่องทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC” เป็นลำดับที่ 12 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.445 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.443 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.405 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย” เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.351 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.209 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.206

“มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.176 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)” เป็นลำดับที่ 19 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.121 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด” เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.029 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC” เป็นลำดับที่ 21 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.024 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน” เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.969 “มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน” เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.929

ตารางที่ 5.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.481	0.583	ปานกลาง	1
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.451	0.552	ปานกลาง	2
ด้านภาคการศึกษา	3.311	0.693	ปานกลาง	3
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ	3.073	0.800	ปานกลาง	4
รวมทุกด้าน	3.329	0.536	ปานกลาง	

จากตารางที่ 5.3 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าทัศนคติด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคลเป็นอันดับด้านที่หนึ่ง โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.481 ทัศนคติด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน เป็นอันดับด้านที่สอง โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.451 ทัศนคติด้านภาคการศึกษา เป็นอันดับด้านที่สาม โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.311 และทัศนคติด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ เป็นอันดับด้านที่สี่ โดยมีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.073

จากตารางที่ 5.3 ผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่าภาครัฐควรทำหน้าที่รับผิดชอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการดำเนินการกับผลกระทบที่จะตามมาหลังจากประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้เมื่อนำข้อมูลจากตารางนี้มาพิจารณาพบเห็นว่าทัศนคติด้านนี้มีผลการศึกษาที่ไม่น่าประทับใจเท่าใดนัก ดังจะเห็นได้จากการมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย แม้ว่าจะอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม

ขณะเดียวกันกับที่ด้านภาคการศึกษาที่เช่นเดียวกัน ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นถึงลำดับที่อยู่ในลำดับที่ 3 และอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายข้อ จะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความกังวลใจ โดยแสดงให้เห็นได้จากค่าเฉลี่ยในภาพรวมของพวกเขา พบว่ามีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเองเรียนในระดับที่มีความพร้อมจนสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานของ AEC ได้อย่างมีคุณภาพ เพียงระดับปานกลางคืออยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดีนัก เนื่องจากในด้านภาคการศึกษาทั้งหมดข้อความดังกล่าวได้รับการจัดคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้ายของด้านนี้

อย่างไรก็ตามในรายละเอียดรายข้อที่น่าสนใจนำมาพิจารณาของด้านที่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นลำดับแรก คือ ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล พบว่า มีถึง 3 รายข้อที่ได้รับคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่สูงมากที่สุด 3 อันดับแรก ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนรายข้อทั้งหมดในแบบสอบถามและลำดับที่เฉพาะด้านนั้น ๆ ก็ตาม กลับเป็นรายข้อที่อยู่ในด้านนี้ทั้งหมด นั่นคือ “ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่างๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส” “ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส” และ “ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส” หรือแม้แต่อยข้อที่ได้ลำดับที่เฉพาะด้านในลำดับที่ 4 คือ “ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก” ก็เป็นการสะท้อนถึงทัศนคติที่เป็นบวกเป็นอย่างมาก ซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องที่ดี และด้วยทัศนคติเช่นนี้ย่อมหมายถึงว่าผู้ตอบแบบสอบถามยอมรับและมีมุมมองที่เป็นพื้นฐานความคิดที่มีต่อประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในทางที่มีศักยภาพของความเป็นได้ในการที่จะสามารถได้รับการส่งเสริมให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างความสัมพันธ์ทั้งทางด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และการประกอบอาชีพ รวมตลอดถึงการเป็นพันธมิตรทางการค้าได้ไม่ยากจนเกินไป หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะประชาสัมพันธ์ และกระตุ้นด้วยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้กับประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

ขณะที่ในด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งผลวิจัยพบว่า ได้คะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 2 นั้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า มี 4 ข้อ ที่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีความน่าสนใจ นั่นคือ ข้อความที่ว่า “แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและช่องทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่” “สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC จะทำให้มีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น” “ภาคเอกชนมีการเตรียมความ

พร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ” “แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและช่องทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่” ซึ่งจะเห็นได้ว่าแต่ละข้อล้วนมีมุมมองที่เป็นบวกอย่างมากต่อการที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีมุมมองให้ความเชื่อถือได้อีกด้วยว่าภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมรับมือทั้งที่จะเกิดในทางด้านบวกและด้านลบ อย่างไรก็ตามมีข้อน่าสังเกตว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลับไม่มั่นใจเต็มที่นักกว่า ภาคธุรกิจเอกชนจะมีความสามารถในการปรับตัว และมีความยืดหยุ่นได้มากดังที่แสดงผลไว้ว่าระดับทัศนคติ ในข้อนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

ผลการศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่า นักศึกษามีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณารายด้าน ทุกด้าน มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ ที่มีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 5.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.589	0.571	มาก	1
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.365	0.584	ปานกลาง	2
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.256	0.672	ปานกลาง	3
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.155	0.720	ปานกลาง	4
รวมทุกด้าน	3.341	0.505	ปานกลาง	

จากตารางที่ 5.4 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในภาพรวมทุกด้านในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่า ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ เป็นอันดับด้านที่หนึ่ง โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.589 ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน เป็นอันดับด้านที่สอง โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.365 ทักษะด้านวัฒนธรรม เป็นอันดับด้านที่สาม โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.256 และทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร เป็นอันดับด้านที่สี่ โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.155

ขณะที่เมื่อผู้วิจัยได้ย้อนเข้าไปพิจารณาข้อมูล ในตารางที่ 4.1 นั้น พบว่า มีข้อมูลบางประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ถึงตัวของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามงานวิจัยในครั้งนี้ จากข้อมูลจะเห็นได้ว่านักศึกษาในปัจจุบันที่มีเป้าหมายในการจะเรียนต่อมีจำนวนถึงประมาณครึ่งหนึ่ง (52.42%) จากในจำนวนทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีเพียง 14.56% เท่านั้นที่มีความคิดที่จะกลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม และมีจำนวนประมาณ 15.37% มีความประสงค์ที่จะทำงานในต่างประเทศ ซึ่งจำนวนดังกล่าวนี้ยังถือได้ว่าเป็นสัดส่วนที่ไม่มาก ซึ่งแสดงถึงทัศนคติของวิศวกรชาวไทยที่ยังไม่สนใจ และไม่คุ้นชินกับการทำงานในต่างประเทศ ดังนั้นอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยากในการที่จะได้เห็นวิศวกรชาวไทยเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศ ซึ่งอาจเนื่องมาจากการที่คนไทยมักมีทัศนคติที่ชอบทำงานในประเทศตนเองมากกว่าในต่างแดน และยังกระจุกตัวส่วนใหญ่ทำงานในเขตกรุงเทพและปริมณฑลอีกด้วยถึง 70.06% ซึ่งถ้าหากประเทศไทยต้องการที่จะได้ประโยชน์จากข้อตกลงต่าง ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นเรื่อย ๆ ตามมา อันเป็นผลจากการก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมทัศนคติของการเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศก็ควรได้รับการสนับสนุนให้เป็นคู่ขนานไปกับการฝึกฝนให้พวกเขาเหล่านั้นได้เพิ่มพูนความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น จนกระทั่งเกิดความรู้สึกรับมือได้เอง ทั้งในด้านทักษะของวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน และด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร ตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศในกลุ่ม AEC ให้มากขึ้นในระดับที่ทำให้เกิดความเข้าใจและส่งผลต่อการยอมรับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องทำงานร่วมกันอย่างมีแผนการและเป็นขั้นเป็นตอน

อีกประเด็นที่น่าสนใจของข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 4.1 ก็คือ ผู้ตอบแบบสอบถามต่างให้ความสนใจที่จะทำการศึกษากฎหมาย และระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC และรวมทั้งศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศเหล่านี้เพิ่มเติมน้อยมาก คือ มีเพียง 5.66% และ 7.68% ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการที่พวกเขาเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนที่มีจำนวนเพียง 37.86% ดังนั้นแล้วสิ่งเหล่านี้จึงสะท้อนออกมาจากการที่พวกเขามีคะแนนค่าเฉลี่ยรวมของทักษะด้านวัฒนธรรมอยู่ที่ 3.256 ในระดับปานกลางด้วยลำดับที่ 3 นั่นเอง อย่างไรก็ตามพวกเขายังมีความมั่นใจว่าตนเองมีความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เมื่อยามใดที่ต้องเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง รวมทั้งเมื่อพิจารณาร่วมกันกับทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล ก็จะพบว่า ลำดับด้านนี้กลับมาเป็นอันดับแรกสุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการที่ผู้ตอบแบบสอบถามชาวไทยมีทัศนคติที่เป็นบวกอยู่แล้วในด้านมุมมองและการยอมรับในเรื่องวัฒนธรรมของประชาชาติกลุ่ม AEC แต่การเตรียมความพร้อมเพื่อการปรับตัวเสริมสร้างความสามารถในทักษะด้านนี้กลับเป็นไปอย่างเชื่องช้า และไม่กระตือรือร้นมากพอ จึงยังคงเป็นส่วนหนึ่งของทักษะด้านที่ต้องการการปรับปรุงแก้ไขที่ดีขึ้นเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาในตารางที่ 4.3 ได้พบประเด็นหนึ่งที่สามารถตั้งข้อสังเกตได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่มั่นใจว่าตนเองมีความสามารถโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิชาชีพและศักยภาพของ

การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องทำงานร่วมกันกับพวกเขาในประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศไทย ซึ่งลำดับที่ของข้อความต่าง ๆ ในคำถามของแบบสอบถามที่ปรากฏในทักษะด้านนี้มีเป็นจำนวนหลายข้อที่สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งปรากฏผลที่สอดคล้องกับการที่พวกเขาได้เคยตอบว่าตนเองมีเป้าหมายในการทำงานที่ต่างประเทศด้วยจำนวนที่น้อยรวมด้วย

ผลการศึกษาในภาพรวมดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเร็ววันนี้ก็ตาม ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อช้า และไม่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อาจยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีในการสร้างความเข้าใจของข้อมูลให้กับประชาชนทั่วไป และรวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่อาจได้รับผลกระทบที่จะตามมา โดยเมื่อพิจารณาจากข้อมูลวิจัยในส่วนที่ 1 ในข้อ 12 จาก ตารางที่ 4.1 จะพบว่า แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่มากที่สุดสองอันดับแรก คือ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต ดังนั้น หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งภาครัฐจะให้ความสนใจ และจัดหาข้อมูลทำการประชาสัมพันธ์ ตลอดจนมีกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ อันจะส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากขึ้น ก็จะสามารถดำเนินการได้ตามช่องทางของแหล่งข้อมูลที่พวกเขาติดตามข่าวสารเหล่านี้อยู่ให้มากขึ้น โดยควรมีเนื้อหาของข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้สามารถเอาข้อมูลดังกล่าวไปใช้ได้อย่างเหมาะสม และอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ผลการทดสอบเปรียบเทียบสมมติฐานทั้งในตารางที่ 4.5 ซึ่งพบว่า นักศึกษาปีสุดท้าย (ปีที่ 4) มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาปีอื่น ๆ ในด้านทัศนคติ รวมทั้งนักศึกษาที่มีความมั่นใจว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองสูง ดังที่แสดงผลไว้ในตารางที่ 4.11 และในตารางที่ 4.13 ก็ได้ผลการศึกษายืนยันด้วยว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานของ AEC ยิ่งมากก็ยิ่งมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาอื่น ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้สอดคล้องกันกับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถสรุปได้ว่ายังผู้ตอบมีความเห็นด้วยมากเท่าใดก็ยังมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในทางเป็นบวกมากขึ้นเท่านั้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า กลุ่มบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นเหล่านี้ล้วนมีศักยภาพที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และในกลุ่มหน่วยงานทางการศึกษาของประเทศควรจะได้ตระหนักถึงความเป็นไปได้ที่จะมีความเชื่อมโยงกันระหว่างความมีวุฒิที่สูง (ศึกษาอยู่ในระดับปีที่สูง) สามารถรับรู้ข่าวสารข้อมูล และตระหนักได้ถึงความจำเป็น และทิศทางที่ประเทศต้องเดินไป ซึ่งข้อมูลนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาในประเด็นเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษาเหล่านี้เช่นกัน ดังที่แสดงผลทดสอบเปรียบเทียบของค่าเฉลี่ยในตารางที่ 4.19 และพบว่า

นักศึกษาที่เรียนในปี 4 (ปีสุดท้าย) กลุ่มเดียนีเป็นกลุ่มที่มีการเตรียมความพร้อมสูงสุด และมีความแตกต่างกับนักศึกษากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นอกจากนี้ ประเด็นของนักศึกษาที่มีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดีก็มีลักษณะนี้เช่นเดียวกัน นั่นคือ ผลทดสอบการเปรียบเทียบเห็นได้ชัดว่าเป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง และแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.25 ขณะที่นักศึกษาที่มั่นใจว่าตนเองมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ยิ่งมากเท่าใดก็ยิ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย และความแตกต่างสูงกว่าผู้ตอบในกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วย นอกจากนี้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันก็ปรากฏผลการศึกษาในตารางที่ 4.29 ที่ว่า หากผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC รวมทั้งการที่บุคคลมีความรู้ด้าน AEC ในระดับมาก (ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.31) ก็จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่มีระดับความรู้ด้าน AEC ที่มาก พบว่า เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งก็จะมีแนวโน้มเป็นผู้ที่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของ AEC มากขึ้นเพียงนั้น

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การที่บุคคลจะมีการเตรียมความพร้อมอย่างไรวินั้น จึงน่าที่จะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยง หรือมีผลกระทบต่อเนื่องมาจากการที่พวกเขาเหล่านั้นมีทัศนคติอย่างไรด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ทั้งข้อมูลที่เป็นลักษณะทั่วไป และวิเคราะห์เจาะลึกให้เห็นผลกระทบทั้งด้านบวกและลบให้มากที่สุด โดยอาศัยช่องทางที่พวกเขาเหล่านั้นคุ้นเคย และไม่ซับซ้อน เข้าถึงได้ง่ายเป็นสำคัญ

ตารางที่ 5.5 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในบางด้าน หรือในภาพรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทัศนคติแต่ละด้าน	ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
1. ชั้นปีที่เรียน	ภาพรวม	-	-
	ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	-	-
	ด้านภาคการศึกษา	-	-
	ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	✓	0.01
	ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	-	-

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทัศนคติแต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
2. ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ	ภาพรวม	-	-
	ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	-	-
	ด้านภาคการศึกษา	-	-
	ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาค ธุรกิจเอกชน	-	-
	ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรม ส่วนบุคคล	✓	0.01
3. การเตรียมตัวเพื่อ สร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
4. ระดับความเห็นด้วย ต่อการที่ประเทศ ไทยก้าวเข้าสู่ AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

ตารางที่ 5.6 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในบางด้าน หรือในภาพรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทักษะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
1. ชั้นปีที่เรียน	ภาพรวม	-	-
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	-	-
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	-	-
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.05
2. การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.05
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.05
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
3. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
4. การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
5. ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC	ภาพรวม	-	-
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.05
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทักษะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
6. ความรู้ด้าน AEC	ภาพรวม	-	-
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	-	-
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	-	-
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.05
7. ทักษะที่มีต่อการ เปิด AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาข้อมูลที่จะเป็นแนวทางเพื่อการอบรม และให้ความรู้ในการดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้า หรือการเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ ตลอดจนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC โดยเสริมเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอน ตลอดจนประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้ที่สนใจได้รับทราบ และเห็นถึงช่องทางในการทำธุรกิจกับประเทศเหล่านั้น

2. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางในการร่วมมือร่วมกันในผลกระทบที่จะมีกับภาคเอกชนและธุรกิจ ทั้งนี้ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับของความเชื่อมั่นว่าภาคธุรกิจเอกชนจะมีความสามารถในการปรับตัว และมีความยืดหยุ่นในการรับมือในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งเมื่อผนวกกันกับผลการศึกษา ที่สอดคล้องกันกับความกังวลใจที่จะเห็นได้จากข้อความที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าภาครัฐมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย หรือแม้แต่มุมมองที่คิดว่าภาครัฐมีการปรับปรุง และพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง ก็กลับพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้งนั้นเท่านั้น ดังนั้น แม้ว่าภาคเอกชนจะมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอในระดับมากก็ตามแต่ก็ไม่อยู่ในระดับที่

น่าพอใจเท่าใดนัก ทั้งนี้เพื่อความไม่ประมาทต่อสิ่งที่อาจเกิดขึ้น จึงจำเป็นที่ทุกฝ่ายจะต้องวางแผนอย่างรอบคอบ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการร่วมกัน

3. ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตร ของสถาบันการศึกษาด้วยการเพิ่มรายวิชามากขึ้น โดยเน้นการสามารถนำเอาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ AEC และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและลบ ตลอดจนแนวทางการปรับตัวของทุกภาคส่วนมาจัดการให้เกิดเป็นเนื้อหาเพื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้ การสร้างสรรค์กิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดทัศนคติ และความคุ้นเคยในการทำงานร่วมกันเป็นทีม ก็เป็นสิ่งจำเป็นต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้น ในกรณีที่หากสามารถดำเนินการได้ สถาบันการศึกษาควรจัดหาบุคลากรชาวต่างชาติจากกลุ่มประเทศ AEC เข้ามาเป็นบุคลากรทางการศึกษา และทำการสอนหรือร่วมทำกิจกรรมกันกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งทางด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี และเสริมสร้างทัศนคติ ตลอดจนฝึกฝนการเปิดใจให้กว้างในการยอมรับบุคคลจากชาติอื่นที่มีใช้คนไทยด้วยกันให้เกิดขึ้น

4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจในการเตรียมความพร้อมเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก นั่นคือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำ ซึ่งในทักษะด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ยังคงได้รับการฝึกฝน และพัฒนาทักษะความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงานในส่วนนี้ให้มากขึ้นด้วย เนื่องจากผลคะแนนการเตรียมความพร้อมในประเด็นนี้ยังอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ผลของทักษะด้านอื่นกลับอยู่ในระดับปานกลาง โดยจากผลการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามยังควรได้รับการฝึกฝนทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานร่วมด้วย ซึ่งก็เป็นทักษะอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากเช่นกันต่อการเตรียมความพร้อม

5. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะบางด้านเพิ่มเติมในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น ทักษะการคำนวณ และการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างประเทศ ในประเด็นดังกล่าวกลับอยู่ในระดับปานกลางของการเตรียมความพร้อมเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ซึ่งนั่นน่าที่จะเป็นสิ่งที่ต้องสังวรไว้ว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความไม่มั่นใจเต็มที่เท่าใดนักหากต้องใช้ทักษะดังกล่าวในการทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC และด้วยผลการศึกษาเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในเนื้อหาด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษา และหน่วยงานเกี่ยวข้องที่อ่อนแอ และไม่เพียงพอที่จะทำให้บุคลากรทางการศึกษาของประเทศไทยได้รับความรู้ รวมทั้งการฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามแนวทางของสากล จนสามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานที่มีฝีมือได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเข้าไปทำงานในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง ดังนั้น หน่วยงานทางด้านการศึกษจะต้องหาแนวทางในการพัฒนาทักษะที่สามารถใช้ได้แม้ยามอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างก็ตาม

6. ความรู้ ความสามารถในการภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นปัญหาที่น่ากังวลใจ ทั้งด้านพูด และเขียน ยกเว้นด้านการอ่านที่ดูจะเป็นปัญหาทางด้านภาษาที่น้อยกว่ารูปแบบอื่น กระนั้นก็ตามความรอบรู้ และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลายก็เป็นประเด็นที่เป็นปัญหาหากต้องนำความสามารถดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งใน

ประเทศกลุ่ม AEC อื่น ๆ และแม้แต่ในประเทศไทย โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องทำงานร่วมกันกับบุคคลที่มาจากประเทศอื่น ดังนั้น บุคลากรกลุ่มนี้จึงควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านนี้ให้อยู่ในระดับที่สามารถนำมาใช้งานได้ โดยเฉพาะด้านการพูด และการเขียนอย่างจริงจังกว่าที่กำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะประเด็นนี้อาจกลายมาเป็นข้อบกพร่องกลบความโดดเด่นในทักษะด้านอื่นของวิศวกรชาวไทยได้ ซึ่งน่าเสียดายโอกาสเช่นนี้เป็นอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะมีส่วนร่วม จึงควรพัฒนาหลักสูตรที่เอื้อต่อการส่งเสริมทักษะด้านภาษา และวัฒนธรรมให้มากขึ้น ตลอดจนเปิดโอกาส และให้การสนับสนุนทั้งอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาให้ได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพด้านภาษา รวมทั้งมีการสัมมนาอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในด้านวัฒนธรรม และรูปแบบ หรือแนวทางการสื่อสารระหว่างกันของชาติในกลุ่มอาเซียนให้มากขึ้นด้วย

7. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่อาเซียน รวมทั้งผลกระทบทั้งด้านบวกและลบ ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณีผ่านสื่อให้หลากหลายรูปแบบมากขึ้น โดยภาครัฐ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นการพัฒนา และเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ให้กับบุคลากรในกลุ่มผู้เรียนที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านวิชาชีพ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทักษะด้านภาษา และทักษะด้านวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมระดับความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งการอ่าน เขียน และพูดให้มากขึ้นด้วยแนวทางต่าง ๆ เนื่องจากการเตรียมความพร้อมในด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และพัฒนาแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากในห้องเรียนของสถานศึกษา และในสื่อรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานที่สามารถให้การศึกษาด้านนี้ก็สามารถได้รับการพัฒนา และสนับสนุนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งควรอุดหนุนงบประมาณให้เพียงพอเพื่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรมโดยรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

8. หน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกด้านวัฒนธรรมที่แตกต่าง หลากหลายของกลุ่มประเทศ AEC สมควรจะได้้นำเอาไปพิจารณาหาแนวทางในการถ่ายทอด และกระจายข้อมูลความรู้ รวมทั้งเพิ่มการประชาสัมพันธ์ และนำเสนอข้อมูลที่เป็นบวกแต่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อความราบรื่นและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวร่วมกันของประชาชนทุกชาติในกลุ่มประเทศ AEC

9. แนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้นอกจากเพิ่มเติม และปรับปรุงนโยบาย ตลอดจนมาตรการที่จะต้องพิจารณาและเร่งรัด เพื่อมองหาแนวทางดังกล่าวอย่างเร่งด่วนแล้ว การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย รวมทั้งการปรับตัวของทุกภาคส่วน เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC นั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบกระทำเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และความรู้เหล่านั้นโดยเร็วสู่ประชาชน ด้วยการผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและว่องไว ภาครัฐสามารถใช้สื่อได้จากหลายช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเน้นหนักในช่องทางที่เป็นช่องทางหลัก นั่นคือ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ทั่วไป นอกจากนี้ ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน ก็เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่

สำคัญ การให้ข้อมูลกับนักศึกษาย่อมสามารถส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลในครอบครัวของพวกเขาได้ในที่สุด ดังนั้นภาครัฐจึงควรดำเนินการอย่างริบควันที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจทุกด้าน ทุกมิติ ในการก้าวเข้าสู่ AEC ของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาพิจารณาและหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และมาตรการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งระยะสั้น กลาง และยาวให้กับประชาชนแต่ละภาคส่วนในชาติอย่างรอบคอบ และรัดกุม

10. ในด้านภาคการศึกษาควรได้รับความสนใจ และให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นของความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพในสถาบันการศึกษาของประเทศไทย ให้พร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งนี้เมื่อนโยบาย AEC ได้รับการเปิดดำเนินการจริงแล้ว สิ่งนี้จะต้องเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา และการวางแผนที่จริงจัง อย่างต่อเนื่องจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ดังนั้น หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่ และตรวจสอบระบบการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เกิดคุณภาพอย่างจริงจัง รวมทั้งเร่งพัฒนาวิชาการ และปลูกจิตสำนึกของความใฝ่รู้ให้เกิดกับเยาวชน และผู้เรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยเน้นความจริงจังที่ยั่งยืนมากกว่าความฉาบฉวย และปลูกฝังรากฐานของความใฝ่รู้ ชอบค้นคว้า และพัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้งเป็นสำคัญ

11. ผลการศึกษาพบว่า ประเทศที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการไปทำงานมากที่สุดนอกเหนือจากประเทศไทย คือ ประเทศสิงคโปร์ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานในลักษณะที่ปัจจุบันเป็นอยู่ และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสภาพสังคม เงื่อนไขทางสังคม กฎหมาย และวัฒนธรรมของประเทศที่อยู่ในอันดับต้น ๆ ของการมีเป้าหมายการไปทำงาน โดยเฉพาะหากต้องไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ และประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจในอันดับรอง ๆ ลงมา ซึ่งหากต้องไปปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพยังประเทศเหล่านี้แล้ว พวกเขาจะต้องปรับตัวให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของประเทศดังกล่าว ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์นี้ควรนำมาเผยแพร่เป็นวิทยาทานแก่สาธารณะชนได้ทราบและเรียนรู้ เพื่อการเตรียมพร้อมที่มีประสิทธิภาพ

12. จากผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถกล่าวได้ว่า ยิงบุคคลมีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองมากเท่าใด ก็ยังมีความคิดเห็นที่เป็นบวก หรือเห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC มากยิ่งขึ้นเท่านั้น รวมทั้ง หากบุคคลยังมีการเตรียมตัวเองเพื่อสร้างความพร้อมมากเท่าใดก็ยิ่งเป็นการดีกับการพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นหากภาครัฐได้ พิจารณาและประมวลภาพเหล่านี้อย่างรอบคอบแล้ว การดำเนินการเพื่อสร้างศักยภาพของการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรของประเทศ เพื่อรับมือและปรับตัวให้เหมาะสม เมื่อประเทศต้องก้าวเข้าสู่ AEC จึงเป็นสิ่งที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะได้รับแรงจูงใจให้เกิดขึ้น ในสิ่งที่เป็โอกาสของการนำข้อตกลงต่าง ๆ ที่มีระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC มาทำความเข้าใจ และชี้แนะแนวทางที่จะทำให้นักการ ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ สามารถเก็บเกี่ยว และพัฒนาทรัพยากรอันมีค่าร่วมกันของประเทศต่าง ๆ ในประชาคม AEC ให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งจะทำให้แต่ละประเทศได้รับผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่มหาศาล รวมทั้งส่งผลดีให้กับประชาชนชาวไทยในท้ายที่สุดนั่นเอง

13. หน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกด้านวัฒนธรรมที่แตกต่าง หลากหลายของกลุ่มประเทศ AEC สมควรจะได้้นำเอาไปพิจารณาหาแนวทางในการเสริมสร้าง ประชาสัมพันธ์ และนำเสนอข้อมูลที่เป็นบวกแต่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อความราบรื่นและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวร่วมกันของประชาชนทุกชาติในกลุ่มประเทศ AEC ทุกประเทศในอนาคต

14. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความไม่เชื่อมั่นในการทำงานของภาครัฐ ทั้งนี้แนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้นอกจากเพิ่มเติม และปรับปรุงนโยบาย ตลอดจนมาตรการที่จะต้องพิจารณาและเร่งรัด เพื่อมองหาแนวทางดังกล่าวอย่างเร่งด่วนแล้ว การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย รวมทั้งการปรับตัวของทุกภาคส่วน เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC นั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบกระทำเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และความรู้เหล่านั้นโดยเร็วสู่ประชาชน ด้วยการผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและว่องไว ภาครัฐสามารถใช้สื่อได้จากหลายช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเน้นหนักในช่องทางที่เป็นช่องทางหลัก นั่นคือ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ทั่วไป นอกจากนี้ ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน ก็เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่สำคัญ การให้ข้อมูลกับนักศึกษาย่อมสามารถส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลในครอบครัวของพวกเขาได้ในที่สุด ดังนั้นภาครัฐจึงควรดำเนินการอย่างรีบด่วนที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจทุกด้าน ทุกมิติในการก้าวเข้าสู่ AEC ของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาพิจารณาและหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และมาตรการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งระยะสั้น กลาง และยาวให้กับประชาชนแต่ละภาคส่วนในชาติอย่างรอบคอบ และรัดกุม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานการศึกษาวิจัยที่สามารถดำเนินการได้ในอนาคต น่าที่จะเป็นการสำรวจความคิดเห็นจากหลายฝ่ายที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบทั้งทางบวก และทางลบ หลังจากประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แล้ว สักระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ หรือประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่ได้สำรวจแล้วก่อนหน้านี้ที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ AEC เพื่อที่จะได้นำผลกระทบที่ศึกษาเพิ่มเติม นำมาปรับปรุง พัฒนาแนวทางการดำเนินการในแต่ละด้านที่เป็นมิติต่าง ๆ ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยเป็นการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน และต่อเนื่องของบรรดาประเทศต่าง ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาชนในทุกประเทศนั้น ๆ เป็นสำคัญ